

Så på den måde er der jo slet ikke nogen uenighed, og jeg vil gerne sige om det oprindelige mål, at det var fornuftigt nok, men der er jo også nogle mål, man kan have i en periode, hvor man så siger, at nu må man ændre politikken, og det synes jeg jo da også at regeringen indimellem giver udtryk for i den danske politik.

Så det, jeg bare gerne vil appellere til, er, at man ligesom læser forslaget efter dets hensigt, og den er, at vi gerne vil lave en eller anden strategi for en langsigtet afvikling. Så jeg vil slet ikke gå ind i de der modulationsdrøftelser, fordi jeg synes sådan set, ligesom hr. Svend Auken sagde, at forholdene mellem de forskellige lande er meget forskellige, og det kan vi jo tage på et tidspunkt. Det, der er afgørende, er, at vi får udviklet en langsigtet strategi, der igen, som understreget til hr. Allan Niebuhr, altså også indeholder handling. Det er ikke bare sådan et eller andet ord på et stykke papir og nogle tidsrammer og sådan noget. Det er handling, og det er frem for alt en gåen ned i dybden med en lang række af problemerne.

Men da der netop har været en række ordførere, der har været meget inde og illustrere, hvad der egentlig ligger i ordet strategi, så tror jeg ikke i betragtning af tidspunktet på dagen, at jeg vil benytte mig af mine 10 minutter, men det er bare meget rart at have dem, og så håbe på, at også regeringspartierne måske vil prøve at gå ind i en drøftelse for at se, om vi ikke kan komme et stykke længere med det her.

Kl. 21.20

Afslutningsvis vil jeg sige, at det, vi synes er vigtigt, er, at arbejdet starter nu, så vi har et eller andet, vi kan byde på, når vi har det, vi kalder sundhestjek eller midtvejstjek, eller hvad ved jeg. Jeg har ingen ambitioner om, at de der landbrugsstøtteordninger er afviklet i 2013 eller noget i den stil, men jeg mener bare, at skal vi have en fornuftig linje for 2014 og fremefter til 2020 eller noget i den retning, så skal vi starte nu, for ellers når vi det ikke. Og det er egentlig bare det, jeg har villet lægge op til med den der langsigtede strategi, nemlig at vi får startet de diskussioner nu, så vi får et realistisk bud på, hvornår det så er, vi kan få afviklet landbrugsstøtten, og hvornår det så er, vi kan få sat nogle andre ting i gang, sådan at vi faktisk også får styrket Europas konkurrenceevne.

Vi snakker meget om videns- og informationsfund, og vi skal være konkurrencesamfund nummer et, og hvad det nu er, statsministeren går og siger, men det kan vi altså ikke bli-

ve, medmindre vi får omlagt nogle ting, herunder altså også omlagt nogle af de økonomiske midler, der er i Europa, hvoraf landbruget jo altså stadig væk får en stor del. Så det er min appel til det – og at vi måske kan få et fornuftigt udvalgsarbejde om det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er selvfølgelig glad for fra fru Lone Dybkjær at få stillet de spørgsmål, som fru Lone Dybkjær måske ville have stillet til mig før.

Først vil jeg gerne sige, at jeg sagde ja til EF, men ikke på grund af penge eller nogen ting, men fordi jeg ønskede fred og fordragelighed i Europa dengang. Det synes jeg er lykkedes.

Når jeg brugte den der, kan vi sige, kurve med, hvordan det i grunden startede i EU med, at vi udviklede os i støtte, så må vi også sige, at allerede under den forrige regering, under Nyrupregeringen, erkendte vi vel, at der var noget galt her. Det startede vel allerede i Schlüters tid med, at der var noget galt, da vi havde bjergene. Vi skulle ned ad de bjerge igen, og vi er vel godt på vej ned i lavningen allerede i dag, og jeg vil sige, hvordan kommer vi i grunden videre?

For fru Lone Dybkjær er vel også enig med undertegnede i, at i EU er muligheden de små skridts muligheder, og man skal gribe dem, når de er der. Alle ved, at målet er et støttefrit og selvhjulpel jordbrug, det er det, vi ønsker, men vi skal gribe lejligheden, når den er der. Med den placering, fru Lone Dybkjær har haft før også i Parlamentet, ved hun jo om nogen, hvordan man i hvert fald ikke skal pådutte en syg europæer nogen ting, man skal nærmest stryge dem lidt med hårene, så har de nemmere ved at sluge tingene. Det tror jeg fru Lone Dybkjær vil give mig ret i.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For en ordens skyld vil jeg lige sige, at jeg stemte så absolut ja til EF af alle andre end økonomiske grunde, men jeg må dog erkende, at landbrugspolitikken var der på det tidspunkt som et vigtigt element. Jeg mener også, at det ikke kan nytte noget, at vi lader som om, at det ikke har betydet noget på det tidspunkt for den økonomiske udvikling i Danmark. Det er bare det. Det vil jeg gerne anerkende, men det er bare ikke ensbetydende med, at jeg mener, det skal fortsætte.

Så vil jeg gerne sige: Ja, jeg er fuldstændig enig i det med de små skridts politik. Det gælder